

Aniel Autar (48)
notaris in Rotterdam

‘Als notaris ben je vaak de kapitein op het schip’

‘Eerlijk gezegd is het puur toeval dat ik in het notariaat beland ben. Ik koos destijds voor de notariële studierichting vanwege de combinatie van civiel en fiscaal recht, maar wilde graag advocaat of rechter worden. Via via kon ik tijdens mijn studie stage lopen op een notariskantoor; een prettige bijkomstigheid was dat het veel beter verdiende dan al die andere typische studentenbaantjes.

Tot dan toe was het notariaat een vervan-mijn-bedshow. Maar toen ik eenmaal in de praktijk zag welke maatschappelijke rol de notaris speelt, werden mijn ogen geopend. Ik was meteen gemotiveerd om het notariaat in te gaan en één dag na mijn afstuderen werd ik gebeld of ik kandidaat-notaris wilde worden op mijn eerste stageadres. Dat was in 1990, ik was toen 22. Op mijn 29e werd ik notaris.

En ook al doe ik er van alles naast – ik geef colleges, ben redacteur van diverse boeken en plaatsvervangend raadsheer in Den Bosch – ik geniet er nog iedere dag van. Als notaris ben je toch een beetje de kapitein op het schip bij belangrijke transacties. Je staat weliswaar ten dienste van de cliënt, maar bent tegelijk onafhankelijk. Die rol ligt mij goed. En toegegeven: de benoeming voor het leven als een soort van raadgever/vertrouwensfunctionaris, dat vond ik destijds ook heel stoer. Of ik in 2030 nog steeds als notaris werk? Dat weet ik niet, maar ook al holt de digitalisering de registratiefunctie van de notaris wellicht uit, de adviestaak wordt alleen maar belangrijker in een steeds complexere wereld.’

